Temps Pasqual - Pentecosta

Per LlorencP el dl., 02/06/2025 - 23:00

Ac 2,1-11
1Co 12,3b-7,12-13
Jn 20,19-23

Avui celebrem el gran do de l'Esperit Sant, un do que van rebre els deixebles i que nosaltres també estem cridats a rebre i viure. Mirem com cada una de les lectures d'avui ens revela algun aspecte d'aquest regal que celebrem: el do de l'Esperit.

1) La primera lectura ens mostra dues coses molt importants. Primer, que l'Esperit és un do: és rebut, no és una conquesta. Jesús ho havia anunciat: "*espereu… us donaré…*". I avui veiem com arriba de sobte, irrompent amb força dins la comunitat reunida. L'Esperit no és una recompensa pels nostres mèrits, sinó un regal que Déu ofereix, i que nosaltres, com a comunitat i com a persones, hem d'acollir i cuidar.

Sant Pau ho recorda sovint a les seves cartes: el nostre primer deure és no apagar l'Esperit. Diu als seus col·laboradors: *"T'aconsello que avivis el foc del do de Déu que hi ha en tu",* i també*: "No apagueu l'Esperit, no el sufoqueu".*

Podem preguntar-nos: com vivim aquest do? Quin lloc té l'Esperit en la nostra vida personal i en la vida de la nostra comunitat?

2) A la segona lectura, sant Pau ens parla amb una claredat que potser ens sacseja una mica: "*L'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú no té l'Esperit de Crist, no és de Crist*". Una afirmació contundent, que ens fa veure com de central és aquest do.

La fe cristiana no és només creure unes idees o seguir unes normes. És deixar-se moure, transformar, guiar per l'Esperit que Jesús ens ha promès. Ell mateix va dir: "*El Consolador, l'Esperit Sant que el Pare enviarà en el meu nom, us ensenyarà tot el que jo us he dit i us en farà memòria".*

Per això, avui és un bon dia per agrair aquest do, i per demanar-nos: com podem obrir-hi més el cor? Com acollim i cuidem l'Esperit en la nostra vida?

3) Finalment, **l'evangeli** d'avui reafirma tot això, però hi afegeix un element preciós. Jesús diu: "*Jo pregaré el Pare, i us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre*".

Aquest "*per sempre*" és important. No només es refereix al futur llunyà, sinó a tots els moments de la nostra vida, personals i comunitaris. L'Esperit, el Defensor, és amb nosaltres en els moments bons i en els difícils, quan tot rutlla i quan tot es torça.

Ell, el Paràclit —que vol dir "*el que fa costat, el que defensa*"— no ens abandona en la foscor, ni en la sequedat, ni en la desolació. Potser en els moments difícils ens costa més sentir-lo, però justament avui l'evangeli ens recorda que la promesa de Jesús és segura: l'Esperit és sempre amb nosaltres.

Recordem aquella història tan coneguda i bonica de la persona que, mirant la seva vida com un camí a la vora del mar, diu a Déu:
"*Durant els moments més difícils, quan més et necessitava, només hi havia un parell de petjades a la sorra. No entenc per què em vas abandonar."*
I Déu li respon amb amor:
"*Fill meu, t'estimo i mai no t'hauria abandonat. Els moments en què veies només un parell de petjades… era perquè et portava en braços."*

Que nosaltres també sapiguem reconèixer aquesta presència de l'Esperit. Que avui puguem renovar la confiança en la promesa de Jesús: "*L'Esperit serà sempre amb vosaltres*". I que el sapiguem demanar, cuidar i acollir.

Amén.

Fotografia: Gerd Altmann - Pixabay

ETIQUETES
ESPERIT DO DEFENSOR